

L'art d'entendre'ns

À

Una de les coses més complicades en aquesta vida, en el tema de les relacions personals, és aconseguir entendre'ns els uns als altres. Pot semblar simple. A primera vista si parlem el mateix idioma sembla que és qüestió de pura matemàtica arribar a ordenar conceptes i llegir enunciats entenedors. Però entendre's no només implica parlar el mateix idioma. Un cop hi ets posat, posar-se d'acord implica molts altres factors.

Però, anem a pams... Entre tu i jo, el primer pas per entendre'ns és que, per a tots dos, el concepte "entendre'ns" vulgui dir el mateix. És a dir, què significa entendre'ns? Vol dir donar-te sempre la raó? Renunciar als meus somnis perquè tu puguis aconseguir els teus? Entendre'ns vol dir deixar que la teva llibertat sobrepassi el límit de la meva? Ben bé... què entenem per entendre'ns?

El dia a dia, i la necessitat, m'han fet veure que, moltes vegades, arribar a entendre'ns és qüestió, gairebé en exclusivitat, del tant per cent de ganes que hi posem. Ja podem posar-hi sal i pebre, més o menys quantitat de farina o aigua a la recepta; però, si al final no tenim gana, qui se la menjarà?

Per entendre'ns, un sap que per arribar a bon port haurà de dir (entre dents) que Sí més d'una vegada quan, en el fons, el cos, la mirada i l'ànima lluiten per fer sentir un NO rotund i sense concessions. Hi haurà vegades que caldrà assumir que certes persones són intrínseques a certes situacions, respirar profundament i aprendre a conviure amb això (o amb aquestes). O, simplement, en certs moments, cedir en el què i el com es fan les coses que, nosaltres, faríem diferents.

És evident que no plourà mai a gust de tothom i que no existeixen les situacions perfectes ni les persones perfectes. Existeixen les situacions reals que ens toca conduir de la millor manera possible amb totes les eines que tenim a l'abast (i les que no tenim i hem d'inventar sobre la marxa). No és fàcil, desenganyem-nos, però hi ha fórmules per aprendre a gestionar-ho amb més eficiència, i no acabar instaurant una república independent i aïllada de tot i de tothom. I, creieu-me, la tècnica de comptar fins a deu... a mi, se m'està quedant obsoleta.

No sé si serveixen massa els meus mecanismes; però, darrerament, intento observar les situacions amb un prisma extern, i quan alguna cosa no l'entenc provo de fer dues coses: si puc canviar-la, l'expresso i la dialogo (o ho intento en la mesura del possible). Si no puc canviar-la miro d'assumir-la. L'observo de cara, intento que l'autocompassió no em deixi sense perspectiva i em dic a mi mateixa: bé, aquí estem i ara què? D'això què en puc aprendre? (Reconec que la teoria em queda molt maca negra sobre blanc, però que no sempre sóc capaç d'aplicar-la.)

A vegades, però, passa just el contrari. A vegades, entendre'ns és fàcil i fluid. No hi ha conflicte ni dilema. No hi ha esforç. De sobte, et trobes un grup de gent d'aquí i d'allà, de professions dispars i característiques familiars, socioeconòmiques, físiques i psicològiques completament diferents. Et mires, et somrius, escoltes i entens, reflexiones i opines. Plores, si cal. I rius, sense dubtar-ho. Potencies la teva creativitat i la captures (en imatges, a cop de clic, i en records). Expliques el que no explicaries en un altre context i surts d'allà reconciliada amb el gènere humà i les seves dificultats per posar-se d'acord i, és clar, amb tu mateixa.

Inspires, com vam inspirar en el festival de creativitat "Inspira" a Siurana, el passat mes de juny. Carregues els pulmons d'aire pur. Somrius i segueixes el camí (com pots). Sent conscient que no tot serà possible d'entendre, ni fàcil de comprendre. Que hi haurà moments en què l'espècie humana i les seves circumstàncies et semblaran una ascensió a l'Himàlaia, un forat negre, una crònica negra...

Però, si més no, ara, sents la convicció d'haver carregat piles i tenir més i millor energia per entendre el món i les seves imperfeccions.

Però, sobretot, per entendre't a tu mateix/a.